

Font de Santa Rita

La Palma de Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Parc de Santa Rita. Carrer del Montsant
Emplaçament Sota les cingleres de la Fontpineda i sobre el torrent Descabellat.
Alçada: 120

Coordenades:

Latitud: 41.41523
Longitud: 1.97009
UTM Est (X): 413928
UTM Nord (Y): 4585365

Classificació

Número de fitxa 08905 - 32
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA: 18233
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de la Palma de Cervelló
Autoria de la fitxa Xavier Esteve Gràcia
Data de registre de la fitxa: dl., 12/03/2012 - 01:00

Descripció

Font situada al costat del torrent Descabellat, en una plana rehabilitada recentment. S'hi accedeix per un passeig ben pavimentat i amb bancs, papereres i fanals, repoblat amb vegetació autòctona. Davant la font s'hi ha disposat unes taules i bancs de fusta. La font, que brolla per un tub metàl·lic, està encastada en un mur de maçoneria, enmig del qual hi ha la imatge de santa Margarida, feta amb peces de ceràmica majòlica i protegida amb metacrilat. La composició de ceràmica està signada per "Castanys". Un gran margalló custodia el costat dret de la font, mentre que a l'esquerra hi ha una banqueta feta també de maçoneria. Un reguerol condueix l'aigua des de la font vers el torrent.

Història

Les dades de qualitat i de quantitat de les aigües subterrànies del municipi són pràcticament inexistent. Hi ha dos aqüífers: un, vinculat a la llera de la riera de Rafamans, i l'altre, un aqüífer calcari lliure, constituït per una capa de calcàries i dolomies del Muschelkalk inferior, d'uns 70 m de gruix. Aquest darrer aflora a tots dos vessants muntanyosos del municipi. La capa calcària que el forma està intercalada entre una capa impermeable d'argiles i gresos del Buntsandstein (a sota) i una de gresos i argiles vermelles del Muschelkalk mitjà (a sobre). Es tracta de materials triàsics. Recobrint-los, al fons de les valls i al peu dels desnivells, hi ha una capa de llims, sorres i argiles del Quaternari. El material calcari que forma l'aqüífer lliure és molt permeable i té tendència a la carstificació. Aflora a tots dos vessants de la riera de Rafamans; al vessant sud constitueix les cingleres de Pallejà, molt espectaculars. S'alimenta per infiltració de l'aigua de pluja i descarrega per petites surgències i fonts.

Dues de les fonts de descàrrega de l'aqüífer calcari es van estudiar l'any 1988: la de Sta. Rita i la de Can Ponçgem (Diputació de Barcelona, 1988). Es volia valorar el possible efecte dels abocaments d'aigües residuals que produïa a la urbanització Fontpineda, del municipi veí de Pallejà. No es va detectar afecció però es va advertir de la possibilitat que, en anys secs, la infiltració d'aigües residuals pogués perjudicar la qualitat de totes les fonts que hi ha a la zona de contacte del material calcari i la base impermeable.

Actualment, però, les cases de Fontpineda ja estan connectades a la xarxa de clavegueram i no es preveu que hi hagi infiltracions. L'any 1998 es va sol·licitar l'anàlisi d'una altra font, la del Marge, al vessant nord, que es va caracteritzar de "no potable".

La majoria de les fonts del municipi -si més no totes les que s'han visitat- estan senyalitzades com a no potables, malgrat que no s'ha trobat més informació sobre la qualitat de les aigües que la que s'exposa al paràgraf anterior.

Bibliografia

AAVV (1988): Estudi de dues fonts situades a la Palma de Cervelló. Barcelona: Diputació de Barcelona. Inèdit.

AAVV (2011) Revisió del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de la Palma de Cervelló (POUM). Catàleg de béns protegits. Ajuntament de la Palma de Cervelló. p. 70-71.

DE BUEN LINARES, A.; ROIG I MESTRE, M.D.; VIVAR CANTALLOPS, J.A (1999): Catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Natural de la Palma de Cervelló. Inèdit. Ajuntament de la Palma de Cervelló.

SAURÍ, J.M.; LARRIBA, A. (dir.) (2001): Diagnosi dels espais naturals de la Palma de Cervelló (Baix Llobregat). Barcelona: Diputació de Barcelona. Inèdit. p. 10.

